

Dosarul nr. 2ra-419/19

Prima instanță: Jud. Chișinău, sediul Centru (jud. S. Tizu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. N. Simciuc, I. Țurcan, Iu. Cotruță)

Î N C H E I E R E

13 martie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Svetlana Filincova
Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Vasile Danila, reprezentat de avocatul Vitalie Eremia,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Elionora Danila împotriva lui Vasile Danila cu privire la desfacerea căsătoriei,

împotriva deciziei din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel declarată de avocatul Vitalie Eremia, în interesele lui Vasile Danila și s-a menținut hotărârea din 14 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a ț ă :

La 2 decembrie 2016, Elionora Danila a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Vasile Danila cu privire la desfacerea căsătoriei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 5 mai 2009 a înregistrat căsătoria cu Vasile Danila la Oficiul Stării Civile mun. Chișinău, sub numărul de înregistrare 243.

Reclamanta a menționat că, din căsătorie au doi copii care au atins vârsta majoratului.

A explicat că în relația sa cu pârâtul au apărut neînțelegeri, iar viața în comun a eșuat, fiind în imposibilitate de a mai păstra familia.

Reclamanta Elionora Danila a solicitat desfacerea căsătoriei înregistrată cu Vasile Danila la Oficiul Stării Civile mun. Chișinău, sub numărul de înregistrare 243.

Prin hotărârea din 14 august 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, acțiunea depusă de către Elionora Danila a fost admisă. S-a desfășurat căsătoria încheiată între Elionora Danila și Vasile Danila înregistrată la 5 mai 2009, la Oficiul Stării Civile mun. Chișinău și trecută în Registrul de stare civilă sub nr. 243. Pentru desfacerea căsătoriei s-a încasat, în mod egal, taxa de stat de la Elionora Danila și Vasile Danila în

beneficiul statului, în mărime de 1 000 % din unitatea convențională, ceea ce constituie 200 de lei, a câte 100 de lei de la fiecare.

Prin decizia din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost respinsă cererea de apel declarată de avocatul Vitalie Eremia, în interesele lui Vasile Danila și s-a menținut hotărârea din 14 august 2017 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru.

La 14 ianuarie 2019, Vasile Danila, reprezentat de avocatul Vitalie Eremia a declarat recurs împotriva deciziei din 17 octombrie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu hotărârile instanțelor ierarhic inferioare, le consideră ilegale, neîntemeiate, nefondate și pasibile de a fi casate.

A menționat că, atât instanța de apel cât și instanța de fond au emis hotărâri doar în baza declarațiilor Elionorei Danila, fără a fi prezentate careva probe ce ar dovedi imposibilitatea continuării traiului în comun, precum și înrăutățirea relațiilor dintre soți, elemente fundamentale necesare pentru constatarea ruperii relațiilor conjugale între soți.

A relatat că intimata nu a prezentat probe întru confirmarea comportamentului lui Vasile Danila, precum că este socialmente inacceptabil sau prejudiciabil, fiind antrenat în diferite acțiuni antisociale, adică consumul de alcool sau substanțelor psihotrope, existența unor episoade de violență în familie documentate de organele abilitate sau exercitarea oricărei alte forme de violență față de reclamantă/intimată. Or, pentru ca viața în comun să fie imposibilă este necesar existența unor premise de neacceptare a conduitei celuilalt soț în măsura în care acesta aduce atingere securității vieții familiare.

În drept, și-a întemeiat recursul în baza dispozițiilor art. 118, 121, 122, 239, 241, 365, 385 din Codul de procedură civilă și art. 6 CEDO.

Recurentul a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri prin care cererea de chemare în judecată să fie respinsă.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de două luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 17 octombrie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurent la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 14 ianuarie 2019, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Vasile Danila, reprezentat de avocatul Vitalie Eremia, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, completul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII din Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85).

Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de către Vasile Danila, reprezentat de avocatul Vitalie Eremia, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Vasile Danila, reprezentat de avocatul Vitalie Eremia.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

judecătorii

Ala Cobăneanu

Svetlana Filincova

Nicolae Craiu